

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:53
מוצאי שבת.....9:24
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב כ"ב-כ"ג
בבלי.....יבמות ע"ה
ירושלמי.....שבועות ה'
תוספתא.....אהלות ה'
רמב"ם.....טומאת אוכלים י"ב

שעה 11, גליון 38 (553)

פרשת בהר, כ' אייר, אבות פרק ד', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט לכבוד שבת קודש

אויסער דעם וואס מען דארף צוגרייטן דאס הויז
און מען דארף צוגרייטן פיינע עסן לכבוד שבת,
דארף מען זיך אליין אויך צוגרייטן צום שבת. מען
דארף זיך צוגרייטן מיט אסאך סבלנות און געדולד
אז מען זאל קענען מקבל זיין דעם שבת
פרייליכערהייט און רואיגערדיג, און נישט ווערן אין
פעס און אויפגערגעט אום שבת קודש.
חז"ל דערציילן (גיטו י"ב) איבער א געוויסע
משפחה וואס דער שטן האט זיך אריינגעזעצט ביי זיי
אינדערהיים און יעדן ערב שבת האט ער פרובירט
דארט אנצוזייען א מחלוקת, יעדן פרייטאג פלעגט
מען זיך קרייגן דארט אין הויז. איינמאל איז רבי מאיר
אנגעקומען אהין, און ער איז דארט געבליבן פאר
דריי פרייטאגס, און פארשטייט זיך אז ווען רבי מאיר
איז געווען ביי זיי אינדערהיים האט נישט געפאסט
זיך צו קרייגן, אזוי איז דורך די דריי פרייטאגס בשלום
אן קיין קריגעריי, און דאן האט מען געהערט דעם
קול פונעם שטן וואס זאגט: "ווי איז מיר אז רבי
מאיר האט מיך ארויסגעפירט פון דעם הויז".
דער שטן האט נישט אויסגעקליבן דוקא נאר
יענעם הויז צו מאכן דארט מחלוקת יעדן ערב שבת,
נאר ער מאכט זיכער ארומצוגיין אין אלע אידשע
שטיבער יעדן פרייטאג און אריינברענגען דארט אן
אנגעצויגנדיג, מען זאל שרייען איינער אויפ'ן
צווייטן, און ווערן גערוועזן פון יעדע קלייניקייט, אזוי
אז די גאנצע שטוב זאל זיין באבלאזן און טרויעריג,
און אזוי זאל מען אריינקומען אינגעם שבת מיט פעס
און מחלוקת, און דער גאנצער שבת זאל שוין זיין
צעשטערט חס ושלום.
<<<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָׁה

יכי ימוך אחיד ומטה ירו עמך והחזקת בו, גר ותושב נחי עמך. די הייליגע תורה זאגט
אונז "נחי עמך", מען זאל העלפן דעם ארעמאן, און ער זאל לעבן מיט דיר.
רבי נתן שרייבט (ליקוטי הלכות, קידושין, הלכה ג' אות ד'), מען זעט אז עס זענען דא עשרים
וואס ווילן נישט געבן קיין צדקה, ווען מען קומט זיי בעטן צדקה זאגן זיי: "עס איז יעצט
שווערע צייטן, איך מוטשע מיך זייער פאר מיר אויף, און איך קען נישט געבן קיין צדקה".
אבער דער אמת איז אז דער עושר לעבט זיך גאנץ ברייט, נאר לויט די גרויסע סטאנדארטן
ווי אזוי ער האט זיך אויסגעשטעלט זיין לעבן, לויט דעם מוטשענע ער זיך. קומט אויס אז
פאר זיך פארגינט ער זיך א ברייטע לעבן, און פאר דעם ארימאן פארגינט ער נישט נאר אז
ער זאל נישט אויסגיין פאר הונגער.
ווי מער געלט א מענטש האט, אלץ מער וויל ער האבן מער, ער ווערט מער און מער
איינגעזונקען אין פאנות כמות. ווי אזוי ארבעט עס? ווייל ווען ער האט אביסל געלט,
פרובירט ער זיך אהערצושטעלן מיט א שענערע הויז, טייערערע קליידער, און אזוי
ווייטער, לויט ווי ער פארשטייט אז עס פאסט לויט זיין פארמעגן, אבער ער האט דאך
נישט גענוג אלעס איינצוקויפן, פארשטייט ער אז ער דארף האבן אביסל מער געלט, און
דאן וועט אלעס זיין מסודר אויפ'ן בעסטן פארנעם. אבער ווי נאר ער באקומט נאך געלט,
דארף ער דאך שוין האבן נאך טייערערע זאכן, לויט ווי ער קוקט זיך אן אינעם יעצטיגן
שטאנד, ממלא איז ער ווייטער נישט צופרידן מיט וויפיל געלט ער האט, ער וויל האבן
נאך מער, ער וויל האבן טאפלט, און ער רעדט זיך איין אז דעמאלט וועט ער שוין זיין
פרייליך, אבער אזוי גייט עס ווייטער און ווייטער און די צופרידנקייט פון געלט קומט
קיינמאל נישט אן.
דאס איז פאר זיך אליין, פארשטייט ער אז ער דארף האבן מער און מער, ווען עס
קומט אבער צו צדקה, מען בעט אים ארויסצוהעלפן אן ארעמאן, דאן פארשטייט ער נישט
פארנואס דער ארעמאן דארף האבן אזויפיל געלט, ער האלט אז פאר'ן ארעמאן קומט זיך
נישט מער ווי א שטיקל ברויט, נישט צו שטארבן פון הונגער, און גארנישט מער.
אפילו ווען דער עושר זאגט עס נישט ארויס, ווען ער זעט אבער ווי דער ארימאן
ערלויבט זיך צו קויפן עפעס מער ווי בלויז צום לעבן, עסט עס אים אויף דאס הארץ, "פאר
דעם האב איך אים געדארפט געבן צדקה! ? אז ער זאל זיך קויפן דאס און דאס?", כאילו
פאר דעם עושר קומט זיך אלעס גוטס און פאר דער ארימאן קומט זיך נאר ממש אז ער זאל
נישט שטארבן פון הונגער.
ווען דער עושר זאל ווען האבן שכל, וואלט ער פארשטאנען אז וויל ער טאקע האבן
מער געלט, קען ער עס נאר באקומען פונעם אייבערשטן אליין, ער מוז צוקומען צו די
רחמים וחסדים פונעם אייבערשטן, און דאס קען מען נאר באקומען דורך דעם וואס מען
געבט צדקה. דורך דורך דעם וואס ער וועט אנוועקגעבן פון זיין געלט פאר'ן ארעמאן, און
טאקע מיט א שפע און גוט הארץ, וועט ער נאר פארדינען פון דעם מער פיל מער, דער
אייבערשטער וועט אים אויך צוריק צאלן מיט א ברייט הארץ, ווי חז"ל זאגן (פסחים ט:)
אויפ'ן פסוק "עשר תעשר", עשר בשביל שתתעשר, אז דו וועסט געבן צדקה, וועסטו ווערן
רייך, און די הייליגע תורה זאגט צו פאר די וואס געבן צדקה (דברים ט"ו י') "כי בגלל הדבר
הזה יברכה ה' אלקיך", דער אייבערשטער וועט דיר בענטשן מיט אלע גוטע ברכות.
דאס זאגט דער פסוק, נחי אחיד עמך, דיין ברודער זאל לעבן "מיט דיר", אזוי ווי פאר
דיר פארגינסטו דין אביסל ברייטער, פארגיין עס אויך פאר דיין ברודער דער ארימאן, און
זע אז ער זאל אויך זיין פרייליך, ער זאל האבן וואס ער דארף מיט א ברייטקייט, און
דעמאלט וועט דיר דער אייבערשטער צוריק צאלן, אז עס וועט אריינקומען די ברכה ביי
דיר, און עס וועט דיר קיינמאל גארנישט פעלן.

א גוט ווארט

זיי ווייסן נישט ווי אזוי
צו געבן א קאמפלימענט; דאס קלאפט אויס
צווישן מאן און ווייב, מען ווארט אויף א גוט
ווארט און ווען מען באקומט עס נישט ווערט
מען אנגעגעסן אויפ'ן צווייטן.
די ריכטיגע וועג איז יענעם העלפן געבן א גוט
ווארט. פון ווארטן אויף גוטע ווערטער קומט
מען אין ערגעץ נישט אן, מען דארף זיין דער
וואס הויבט אן געבן גוטע ווערטער, און העלפן
יענעם געבן גוטע ווערטער, נישט זיך אויפגעסן
אז מען האט נישט באקומען א גוט ווארט. צום
ביישפיל, נאכן עסן אז אייער מאן זאגט נישט
"שיפ'ח פאר די עסן, עס איז זייער גוט געווען" -
זאלט איר אים פרעגן: "די עסן איז גוט געווען?
האסט הנאה געהאט?" און ער וועט ענטפערן
"נאי"; צוביסליך וועט ער שוין אליינס זאגן:
"שיפ'ח פאר די עסן, עס איז זייער גוט געווען."
(עצתו אמונה אמור תשפ"ב)

(ואת התורה בהר ד')

ווי אזוי קריכט מען ארויס פון חובות?

בערות ה' תברך

יום ד' פרשת אמור, י' אייר, כ"ה לעמר, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

נישט באצאלן חובות איז נישט אזא עוולה ווי זיך נישט וויסנדיג מאכן פון די מענטשן. ווען מען מאכט זיך נישט וויסנדיג איז מען א לזה רשע ולא ישלם; וואס איז דאס זיך נישט וויסנדיג מאכן? האסט נישט צו באצאלן? - זאג יענעם: "איך גיי דיר באצאלן", "איך האב א פלאן ווי אזוי דיר צו באצאלן", "איך וועל דיר באצאלן צוביסליך", וכדומה לזה. רעד, ענטפער, קום צום טעלעפאן ווען יענער רופט. יענער האט דאך דיר געהאלפן ווען דו ביסט געווען צערדוקט, ער האט דיר געבארגט געלט; וואס איז דאס מען מאכט זיך נישט וויסנדיג?!

פאלג וואס איך זאג דיר, מאך זיך א ליסטע פון אלע וועם דו קומסט געלט, און זאלסט יעדן איינעם רופן און זאגן די ווערטער: "איך שעם זיך פון וואס איך האב געטון, אז איך האב זיך נישט וויסנדיג געמאכט פון דיר, איך קום דיר געלט שוין אזא לאנגע צייט, שוין אריבער דער זמן הפרעון און איך אינגאריר דיר, איך וויל דיר נאר זאגן אז איך גיי דיר אם ירצה ה' באצאלן ביין לעצטן פרטש; איך האב א שטיקל פלאן, איך ווארט אויף געוויסע געלטער און איך וועל דיר באצאלן".

ווען דער מלוה וועט הערן אז דו טראכסט נאך פון באצאלן וועט שוין אראפגיין די חמה, און ווען ער וועט הערן אז דו בעסטס אים איבער און אז דו געדענקסט נאך ווען ער האט געעפנט זיין טיר פאר דיר - וועט ער אויסווארטן ביז דו וועסט אים באצאלן, וועסטו נישט זיין קיין (תהלים לו, כא): "לזה רשע ולא ישלם".

דאס זאלסטו שוין טון גלייך נאך ליינען דעם בריוו; נעם זיך צאם, שרייב אראפ אלע נעמען, אלע חובות, נעם דעם טעלעפאן און הויב אן רופן.

צווייטנס זאלסטו יעדן איינציגסטן טאג גיין אין פעלד, וואוינסט דאך אין שטעטל צווישן פעלדער און וועלדער; גיי אין פעלד אונטער דיין הויז, דארפסט נישט גיין צי טיף, גיי אביסל אריין צווישן די ביימער, קענסט אהין טראגן א בענקל; דארט זאלסטו וויינען צום אייבערשטן מיט די ווערטער, זאג די געבעט:

"יבוננו של עולם, העלף מיד, איך בין אין א טיפע גרוב, איך זינק אין חובות, איך בין שולדיג געלט פאר מענטשן, איך האב גענומען הלואות פון קרעדיט קארדס - און איך האב נישט קיין געלט זיי צו באצאלן, איך האב נישט קיין געלט פאר'ן טאג טעגליכן לעבן, איך פון וואו זאל איך נעמען געלט זיי צו באצאלן?"

הייליגער באשעפער, איך בין אזוי שטארק פארשעמט; וואס טו איך דא ווייטער? וואס זאג איך פאר זיי?

אָנא, איך בעט דיר, זיי מיר מוחל, איך טו תשובה; דער הייליגער רבי האט אונז אנטפלעקט (שיחות ה"ו, סימן קיב): "יש עברה שענשה של עברה ההיא שיהא בעל חוב תמיד, ואפלו יעשה כל טעדיקי דאפשר והתפעלות לא יועיל כלל, ויהיה בעל חוב תמיד", עס איז דא אן עבירה וואס דער עונש פון די עבירה איז אז מען איז א גאנץ לעבן א בעל חוב, וואס מען זאל נאר נישט טון - וועט מען אלץ בלייבן א בעל חוב; דאס איז די עבירה פון פגם הברית, רחמנא לשוןך.

על כן באתי לפניך הייליגער באשעפער, זיי מיר מוחל, איך הויב אן פון יעצט, איך הויב אן פונדאסניי, איך גיי שוין זיין וואויל, איך גיי שוין זיין ערליך, איך גיי מער נישט טון קיין עבירות, זיי מיר מוחל, נעם אן מיין תשובה, נעם אן מיין צעבראכנקייט, מיין פארלוינדנקייט, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי".

דאס זאלסטו טון יעדן טאג מיט א קביעות, קום נישט אויף די וועטער; זאל רעגענען, שנייען, דינערן און בלייצן; דו גיי מיט א קביעות.

דריטנס, די אלע וואס האבן דיר געבארגט געלט, זיי זאלסטו אלץ באדאנקען, אויך יעצט ווען זיי רופן דיר און צומאל וועלן זיי שרייען אויף דיר, זאלסטו זיי נישט רעכענען פאר דייע פיינט, זיי זענען נישט דייע פיינט, זיי זענען דייע פריינט, זיי האבן דיר דאך געבארגט, געעפנט דעם טיר בעת דחקות, דו ביסט דיין פיינט, זיי זאלסטו שטענדיג מכיר טוב זיין.

אז דו וועסט פאלגן יעדע ווארט פונעם בריוו וועט נישט נעמען לאנג ביז דו וועסט אפצאלן אלע דייע חובות און דו וועסט נאך בלייבן מיט גרויס שפע.

איך פאר קומענדיגע וואך קיין מירון, איך וועל בעטן פאר דיר און דיין משפחה ל"ג בעומר ביים תנא האלקי רבי שמעון.

(צעתו אמונה אמור תשפ"ב)

מורא"ש דרציילט פארנוואס טוט ער דאס? פארנוואס גייט אזוי אין לעבן פאר'ן שטן אז עס זאל נישט זיין פרייליך אין א אידיש הויז אום שבת קודש? ווייל ער ווייסט אז ווער ס'איז פרייליך אום שבת קודש וועט אים שוין גיין גוט די גאנצע וואך נאכדעם, ער וועט האבן אן הצלחה דינע וואך סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, ער וועט האבן פרנסה בשפע, און דאס גוט מזל וועט אים נאכלויפן די גאנצע וואך וואו ער וועט נאר גיין און וואס ער וועט נאר טון.

דער שטן פארגינט דאס נישט פאר'ן מענטש, און דעריבער וועט ער זיכער מאכן אז דער פרייטאג זאל זיין אנגעצויגן, און אזוי וועט שוין דער שבת אויך מיטגיין מיט די קריגערייען און פעס, און דאן האט ער שוין אפגע'שחט'ן די גאנצע וואך פאר דעם מענטש.

דער זוהר הקדוש זאגט (שנין תקוני זוהר, דף קכ"ה) אויפ'ן פסוק (שמות ל"ה, ג) "לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת", די תורה זאגט אונז אן אז מיר זאלן נישט אנצינדען קיין פיער אום שבת קודש, לייגט דער הייליגער זוהר צו צו דעם נאך איין ווארט, "לא תבערו אש, הפעס", זאלסט נישט אנצינדען דאס פיער פון פעס אום שבת קודש. מען דארף זיך היטן פון פעס אום שבת נאך מער ווי מען היט זיך פון פיער, פעס אום שבת ברענגט ארימקייט פאר די גאנצע וואך, דער מענטש פארלירט זיין גוטע מזל, און דאס ברענגט אים פילע ליידן און צרות אויף די קומענדיגע וואך.

עס איז נישט גרינג; א איד ארבעט שווער די גאנצע וואך, און ווען ער קומט אהיים אום פרייטאג און אין שבת, דארף ער אביסל מנוחה, אביסל רואינקייט, און ער קען זיך גרינג אויפריעגן אינדערהיים אויף די ווייב און קינדער ווען עס גייט נישט אלעס אזוי ווי ער וויל. וואס טוט אבער נישט א מענטש פאר פרנסה, פאר הצלחה, פאר געזונט. ווען א איד זאל גוט וויסן אז זיין גאנצע הצלחה פון די גאנצע וואך ווענדט זיך אין זיין שבת, אויב וועט ער זיך האלטן רואיך און פרייליך אום שבת קודש, וועט זיין גאנצע וואך אים גיין גוט, וועט אים דאן זיין גרינגער זיך איינצוהאלטן פון פעס, זיך נישט אויפצורעגן אויף יעדע קליינקייט, און אפילו נישט אויף גרויסע זאכן. אדרבה ער וועט אריינברענגען א געשמאקע אטמאספערע אין שטוב, ער וועט אריינברענגען א שמחה אין שטוב, ער וועט מאכן פרייליך די ווייב און קינדער, און דאס וועט אים ברענגען די גרעסטע הצלחה.

וואויל איז דעם וואס האלט זיך רואיך און ווערט נישט אין פעס קיין איין טאג נישט, און זיכער נישט אום שבת קודש. ווייל דער עיקר שלמות פונעם שבת איז ווען מען איז מקבל דעם שבת מיט שמחה, מען פריידט זיך מיט'ן הייליגן שבת.

די שבת'דיגע סעודות קען א איד אויסנוצן אריינצוברענגען א געשמאק און א באטעמקייט אין זיין שטוב, ער קען אויפאלען זיין הויז און עס מאכן פאר א גן עדן, אויב פירט ער שיינע שבת'דיגע סעודות. במשך די וואך איז א מענטש געווענליך פארנומען, ער האט נישט צופיל צייט זיך אפצוגעבן מיט זיין משפחה און מיט זיינע קינדער. דורכאויס די וואך קומט מען אסאך מאל אהיים נאר שפעט, ווען די קינדער שלאפן שוין, אזוי אז עס קומט כמעט נישט אויס צו רעדן מיט די קינדער א גאנצע וואך.

אבער שבת קודש ווען מען זיצט ביים שבת טיש מיט די קינדער, קען מען אויסנוצן די צייט זיך אראפצולאזן צו די קינדער, אויסהערן וואס זיי האבן צו זאגן און רעדן מיט זיי דיבורי אמונה, זיי דערציילן ספורי צדיקים, זינגען מיט זיי די זמירות שבת, און אזוי ווייטער. עס איז ממש א שאד אז די ביסל צייט פון די גאנצע וואך וואס מען האט מיט די קינדער זאל אוועקגיין מיט רעדן נארשיקטן. אבער נאך ערגער, מיט לשון הרע און רכילות.

מענטשן מאכן א טעות מיט דעם וואס מען גרייט זיך אן בלויז דברי תורה צו זאגן ביים טיש, קינדער האבן נישט אלעמאל קיין געדולד צו קיין תורות, זיי לערנען שוין א גאנצע וואך גענוג אין חדר און אין שולע. ביים שבת טיש ווילן די קינדער הערן שיינע מעשיות פון צדיקים, זינגען זיין צוזאמען, זיי ווילן איינער זאל זיי אויסהערן וואס זיי האבן צו דערציילן ווי אזוי ס'איז אריבער געגאנגען זייער וואך, און מיט אביסל סבלנות און

א

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

ווי אזוי קען איך גרינגער מאכן מיין שמירת עינים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, איך בין געפארן לערנען אין א צווייטע שטאט אין א ישיבה, איך פרויביר צו לערנען און דאווענען, אבער איין נאך איז מיר זייער שווער, איך קען זיך נישט היטן די אויגן, עס איז מיר זייער שווער מיט שמירת עינים.

איך בעט אסאך דעם אייבערשטן אויף דעם, אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א לערנט אונז, אבער נאכאלץ מוטשע איך זיך זייער מיט דעם. אפֿשר קען דער ראש ישיבה מיר געבן עצות און חיזוק אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעצרת ה' תתקפ"ח

יום ד' פרשת אמור, י' אייר, כ"ה לעמר, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

איידער דו גייסט ארויס אין גאס זאלסטו מאכן א תפילה אז דער אייבערשטער זאל דיר היטן זיינע אויגן, און ווען דו ביסט אויפן וועג זאלסטו זיך מתבודד זיין, בעט דעם אייבערשטן אויף שמירת עינים.

דא האסטו א קליינע תפילה צו בעטן אויף שמירת עינים:

"הייליגער פאשעפער איך בעט דיר זייער, היט מיך פון שלעכטס; העלף מיר איך זאל קענען היטן מיינע אויגן. איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין הייליג; איך ווייס אז אלעס איז געוואנדן אין היטן די אויגן, אויב חס ושלום מען איז מפקיר די אויגן - פארמאכן זיך אלע ליכטיגקייטן, עס ווערט א חורבן; אבער עס אז מיר אזוי שווער, איך שפיר אסאך מאל ווי איך קען זיך בכלל נישט קאנטראלירן.

דעריבער קום איך צו דיר טאטע זיסער, רחם עלי, דערפארעם זיך אויף מיר, העלף מיר, געב מיר כח איך זאל היטן מיינע אויגן, איך זאל געדענקען די שאדן וואס איך טו זיך אליינס מיט'ן נישט היטן די אויגן, מען פארלירט אלע גוטע זאכן. העלף מיר איך זאל האבן כח זיך צו שטארקן נישט צו קוקן, איך זאל נאר טראכטן פון דיר.

רבנו של עולם איך וויל זיין פרייליך, ווייל ווען איך בין פרייליך קען איך זיך היטן מיינע אויגן. די הייליגע צדיקים האבן אונז מגלה געווען אז מיט שמחה ווערט מען אפגעהיטן פון פגם הבדית; בעט איך דיר טאטע זיסער, העלף מיר איך זאל זיך קענען מתגבר זיין אויף מיין עצבות ומרה שחורה, איך זאל זיין נאר פרייליך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(בעצרתו אמונה אמור תשפ"ב)

געדולד קען א טאטע מחיה זיין און אריינגרענגען א חיות און לעבהאפט אין די גאנצע פאמיליע, בלויז מיט די שבת טישן.

מען דערציילט אויף א געוויסער גדול בישראל וואס האט ליידער נישט מצליח געווען מיט זיינע קינדער, און ער האט געהאט א שכן זייער א פשוטער איד וואס האט זיך זוכה געווען צו געלונגענע ערליכע קינדער. האט דער גדול געזאגט סוף קמו, אז אזוי ווי ער איז געווען א גרויסער מתמיד, פלעגט ער שנעל ענדיגן די שבת'דיגע סעודות און ער האט זיך גלייך געזעצט לערנען מיט גרויס התמדה, ווידעראום דער שכן איז געווען א פשוטער איד, ער פלעגט מארץ זיין ביי די סעודות, ער האט געזינגען מיט די קינדער, ער האט גערעדט מיט זיי, און דעריבער זענען זיינע קינדער געווען אזוי געראטן, יעצט האט ער חרטה פארוואס ער האט נישט מער מארץ געווען ביי די סעודות אזוי ווי זיין שכן, ער האט געהאלטן אז ווען ער וואלט מער פארברענגט מיט זיינע קינדער, וואלט ער מער מצליח געווען מיט זיי.

קינדער דארפן זייער וויכטיג האבן אז די עלטערן זאלן זיך אפגעבן מיט זיי, נאר אזוי קענען זיי אויפואקסן געזונט ברוחניות ובגשמיות. דעריבער, עלטערן וואס זארגן זיך פאר די וואוילזיין פון זייערע קינדער, דארפן זען כאטש איינמאל א וואך אום שבת קודש צו אויסניצן די געלעגנהייט און אוועקגעבן צייט פאר די קינדער. דאס איז אן אינוועסטמענט וואס ברענגט נאר גרויסע רוחים צו זען אסאך אידיש נחת פון די קינדער.

(קונטרס גוט שבת)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קמ)

אין קורצן פון פריער: ראש השנה תקס"ה האט דער רבי געזאגט תורה, און גערעדט איבער די גרויסקייט פון ארץ ישראל

תקב

איינמאל ווען דער רבי האט גערעדט איבער די געפערליכע מניעות און סכנות וואס ער האט מיטגעמאכט זייענדיג אין איסטאנבול אויפ'ן וועג קיין ארץ ישראל, אין וואסערע גרויסע סכנה ער האט זיך דעמאלט געפינען. האט ער זיך אנגערופן און געזאגט פאר אנשי שלומינו, "איר קענט קומען ארץ ישראל גרינגערהייט", דאס הייסט אז פאר זיי וועט נישט איבערגיין אזויפיל שוועריקייטן און מניעות ווי ער האט געהאט, פאר זיי וועט זיין גרינג אנצוקומען קיין ארץ ישראל אויב זיי ווילן.

פון דעסט וועגן דארף מען אבער זיין גרייט צו ליידן יסורים און צו צעברעכן מניעות איידער מען קומט אן אהין, ווייל ארץ ישראל איז איינע פון די דריי זאכן וואס זענען געגעבן געווארן מיט יסורים (פרכות ה'). אזוי ווי דער רבי ברענגט אראפ דאך און די אויבנדערמאנטע תורה.

איינמאל האט דער רבי געזאגט, "עס זענען דא מענטשן וואס דאכט זיך זיי אז זיי ווילן און פונקט זייער שטארק אנצוקומען קיין ארץ ישראל, אבער זיי זענען נאר גרייט צו פארן אויב עס קומט זיי אן גרינג און געשמאצן, נישט מיט צער און דחוק. דאס מיינט אבער נישט קיין אמת'ע רצון, ווייל ווער עס וויל אמת'דיג אנקומען קיין ארץ ישראל, דארף זיין גרייט צו גיין אפילו צופיס, אזוי ווי עס שטייט ביי אברהם אבינו (בראשית י"ב, א) 'לך לך', דער אייבערשטער האט אים געזאגט ער זאל גיין מיט די פיס קיין ארץ ישראל.

תקב

רבי נתן האט דערציילט אז ווען דער רבי האט געזאגט די אויבנדערמאנטע תורה 'תשעה תיקונין', האט ער געשפירט קולות וברקים אין זיין מח.

תקב

שבת שובה זענען אנשי שלומינו געזעסן צוזאמען אינעם רבי'נס בית המדרש, און האבן געשמעקט אויב זיי וועלן זוכה זיין אז דער רבי וועט ארויסקומען פון זיין שטוב צו עסן מיט זיי שלש סעודות און זאגן תורה, ווייל דער רבי פלעגט נישט זיצן געווענליך מיט אנשי שלומינו ביי שלש סעודות, נאר אין געוויסע צייטן אין יאר.

זיי זענען געשטאנען און געווארט געבן רבי'נס צימער און געהאפט אז ער וועט ארויסקומען, און פלוצלינג האט דער רבי אויפגעמאכט די טיר מיט גרויס ברהלה, און געשטשן וואס זענען דאךט געשטאנען האבן זיך זייער דערשראקן פון דעם.

דער רבי האט געשיקט רופן זיין גרויסע טאכטער, זי איז גלייך אריינגעקומען אין זיין צימער און ער האט אנגעהויבן רעדן מיט איר איבער די פטייה פון זיין קליינעם טאכטער (ע פריש אין סימן תק"ו). זי האט ווידער אנגעהויבן לייקענען און נישט געוואלט אויסזאגן, אבער דער

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן

רבי האט איר געזאגט, "איך וויל דאך שוין סיי ווי דעם אמת", האט זי אים געמוזט ארויסזאגן קלאר וואס האט פאסירט.

דער רבי איז שוין נישט אריינגעקומען צו שלש סעודות, און אום מוצאי שבת האט ער זיך אראפגעזעצט פאר א שעה אבילות.

תקטו

דעם רבי'נס צימער האט זיך געפינען הארט געבן בית המדרש, דער רבי פלעגט דארט דאווענען אליין אין זיין חדר מיוחד און ער האט געהערט קדיש, קדושה, פרכה, און אזוי ווייטער, דורך א פענסטער.

שפעטער אין יענעם מוצאי שבת איז דער רבי ארויסגעקומען פון זיין צימער צום בית המדרש, וואו אנשי שלומינו זענען דאן געזעסן, און ער האט זיך צוגעזעצט צום טיש מיט זיי.

דער רבי האט איינעם געפרעגט אויב ער האט געוויינט ראש השנה. און דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז וויינען דארף קומען פון שמחה, ער האט דעמאלט מגלה געווען דעם געוואלדיגן רמז אויפ'ן פסוק (תהלים פ"ט י"ז)

"בשמך יגילון כל היום", אז די ראשי תיבות פון די ווערטער איז "בבקה", וויינען. אז דער עיקר שמחה דארף זיין פון דעם וואס מען איז אזוי

שטארק פרייליך מיט'ן אייבערשטן (ליקוטי מוה"ר), חלק א, סימן קע"ח.

דער רבי האט געזאגט אז ביי שלש סעודות האט ער געהאט - ווי מען רופט עס אין חסידות - א "גרודע הארה" צו זאגן תורה, נאר ווייל ער איז געוואויר געווארן איבער די פטירה פון זיין טאכטער, איז עס צעשטעט געווארן.

ער האט דערציילט אז די קליינע טאכטער פונגא, וואס איז נפטר געווארן, איז געקומען ביי שלש סעודות זיך זייער אפערען צו אים, ווייל ווען די משפחה האבן פרובירט איר צו העלפן מיט רפואות, האבן זיי זיך פאנוצט מיט א גוי

וואס האט געטון מיט להקשים און סגולות. דער רבי האט געזאגט אז כאטש וואס היינט טרעפט מען נישט אזויפיל קיין פישוף מאכערס, אבער זענער גוי איז נא געווען א געהעריגער מלשף, און דאס איז געווען א גרויסער פגם פאר אונדז הייליגע און גרויסע נשמה, דעריבער איז זי זיך געקומען אפערען אויף דעם.

דעריבער האט ער געמוזט פרעגן און מען זאל אים זאגן קלאר אז זי איז נפטר געווארן, און דאן האט ער איר געקענט מתקן זיין. אבער צוליב דעם האט ער שוין נישט געקענט זאגן די גרויסע תורה וואס ער איז גרייט געווען צו זאגן ביי שלש סעודות.

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

דער ראש ישיבה שליט"א געפארן קיין מירון אויף ל"ג בעומר

אין די הקדמה פון ליקוטי מוה"ר'ן טוט אונז דער הייליגער רבי מגלה זיין אביסל איבער די גרוסקייט און הייליגקייט פונעם הייליגן טנא רבי שמעון בר יוחאי און איבער די גרויסע ליכטיגקייט וואס ער האט איבערגעלאזט אויף דער וועלט, דער רבי מיטשט אז דאס וואס חז"ל דערציילן אז רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט "חס ושלום שתשתכח תורה מישראל", די תורה וועט נישט פארגעסן ווערן פון די אידישע קינדער חס ושלום, און ער האט געברענגט דערצו דעם פסוק "כי לא תשכח מפי רעו", איז טאקע מרומז אין דעם פסוק אז דורך רבי שמעון בר יוחאי וועט די תורה נישט פארגעסן ווערן, די סופי תיבות פון "כי לא תשכח מפי רעו" איז "יוחאי", ווייל פון די גרויסע אורות וואס עס האט מגלה געווען רבי שמעון וואס איז א זון פון יוחאי, קען מען זיך האלטן אינעם שווערן גלות, און דורכגיין אלע שווערע נסיונות, דער רבי שרייבט דארט אויך אז "עיר וקדיש מן שמיא נחית" איז ראשי תיבות שמעון, דארט איז מרומז רבי שמעון בר יוחאי.

דאס איז געווען די ארבעט פון די צדיקים אין אלע דורות, צו מגלה און מפרסם זיין דעם אייבערשטן נאך מער און מער אז אפילו אונז און אפילו אין די היינטיגע שווערע צייטן, זאל מען זיך האלטן צו די הייליגע אמונה, און אזוי וועט בלייבן אז די תורה און דער אייבישטער וועט חס ושלום קיינמאל פארגעסן ווערן פון כלל ישראל.

דער טאג ל"ג בעומר ווערט געפראוועט ביי כלל ישראל מיט גרויס געהויבנקייט, אבער בפרט ביי אנשי שלומינו, וואס פאלגן דעם הייליגן רבי'ן און לערנען און זאגן ש"ס, מדרשים, און זוהר הקדוש, וואו די תורה פון רבי שמעון בר יוחאי איז אפגעשריבן, שפירט מען זייער שטארק דעם קשר מיט רבי שמעון, דורכדעם וואס מען לערנט זיינע הייליגע ווערטער.

דער ראש ישיבה שליט"א איז געפארן קיין ארץ ישראל צו זיין אין מירון ביזמא דהילולא קדישא אום ל"ג בעומר, מיט זיין טאטע הגה"צ קארלסבורגער רב שליט"א, צו מתפלל זיין און זיך אויסבעטן ישועות ורפואות און אלעס גוטס.

אין די בתי מדרשים "היכל הקודש" אין אלע געגנטער איז מען זיך צוזאמגעקומען צו א סעודה לכבוד ל"ג בעומר, און זיך געשטארקט מיט די לימודים פון הייליגן רבי שמעון, אזוי ווי דער רבי האט אונז עס איבערגעגעבן אויף א וועג אז מיר זאלן אויך קענען נאכמאכן און גיין אין זיינע הייליגע וועגן.

ביי א געלעגענהייט האט דער ראש ישיבה אמאל געזאגט, "הרבה עשו כרבי שמעון ולא עלתה בידם", אז דאס מיינט אז אויב מען וויל אסאך נאכטון רבי שמעון, פאלט מען דורך, מען קען נישט טאנען מדרגות, מען דארף טון ווי דער רבי זאגט "מעט גם כן טוב", גיין שטאפלווייז נאך אביסל און נאך אביסל, און אזוי קען מען ווערן אן אמתער ערליכער איד.

כדאי הוא רבי שמעון לסמך עלי!

נייער בית המדרש "היכל הקודש" אין בארא פארק

גרויס שמחה הערשט אין די טעג צווישן אנשי שלומינו מיט די פרייליכע בשורה פונעם נייעם שטיבל "היכל הקודש" אין בארא פארק וואס מען האט יעצט פון פריש געעפנט אין א נייעם לאקאל, אין הארץ פון שטאט.

ביז לעצטנס איז דער בית המדרש אין בארא פארק געווען אינעם הויז פון הרה"ג רבי יצחק לעסער שליט"א וואס האט אוועקגעגעבן א חלק פון זיין דירה פאר'ן בית המדרש, מיט א צייט צוריק האט מען זיך געדארפט אוועקציען פון דארט, האבן זיך אנשי שלומינו אין בארא פארק גענומען זוכן א נייעם פלאץ וואס קען זיין געאייגנט פאר'ן שול.

פארשטייט זיך די ערשטע זאך וואס ברסלב'ס חסידים טוען איז תפילה, מען בעט דעם אייבערשטן, וואס דאס האט מען טאקע געטון, אנשי שלומינו האבן יעדן טאג געבעטן דעם אייבערשטן, "הייליגער באשעפער, העלף מען זאל טרעפן א גרויסע שיינע געשמאקע פלאץ וואס זאל זיין געאייגנט פאר א בית המדרש היכל הקודש".

געלויבט דעם אייבערשטן אז נאך'ן זוכן א שטיק צייט האט מען טאקע געטראפן גאר א גוט ווינקל וואס איז ממש געאייגנט פאר דעם, א שיינע געשמאקע בנין אין הארץ פון בארא פארק.

גלייך האט מען דערציילט פאר'ן ראש ישיבה די גוטע בשורה, פון וואס ער האט זיך זייער געפריידט, מען האט אויסגעשמועסט מיט'ן ראש ישיבה וויאזוי מען וועט קענען צאלן די קאסטן פון די בית המדרש, מען דארף צאלן חודש'ליך רענט פאר דעם פלאץ, האט דער ראש ישיבה געזאגט מען זאל זיך ווענדן צו די "רענט קאמפני" וואס ווערט אנגעפירט דורך די צוויי חשובע אינגעלייט ר' אשר בער אינדארסקי הי"ו און ר' שבתי מארקוס הי"ו. אזוי מען האט געטון, מען האט זיך געוואנדן צו זיי אויב זיי ווילן זיך אינטערנעמען צו צאלן די רענט פון דעם פלאץ, און זיי האבן דאס גענומען אויף זיך בחפץ לב. פארשטייט זיך אז אנשי שלומינו וועלן שוין יעצט פילן פאר וויכטיג מער ארויסצוהעלפן די צוויי גבאים און זיי געבן שענערע סכומים, נאכדעם וואס עס גייט ליגן אויף זיי נאך א התחייבות פון צאלן רענט.

אין א בריוו צו איינעם פון אנשי שלומינו אין בארא פארק שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "אזוי ווי מיר זיען זיך אריין דעם שבת קודש אינעם נייעם בית המדרש אין בארא פארק, וויל איך דיר בעטן דו זאלסט מיר העלפן בויען דעם שול, מיטן נישט רעדן ביים דאווענען, מיר קענען זייער מצליח זיין מיט'ן שול נאר אז מען וועט נישט שמועסן ביים דאווענען, בעט ביי די גבאים אויב דו קענסט קויפן א פלאץ ביי מזרח זייט ביים וואנט, דארט וועט דיר זיין גרינגער צו

דאווענען.
 <<<<<<

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עיצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעזיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

שרעק זיך נישט

קיינער קען דיר גארנישט שלעכטס טון, דו זיי נאר שטארק און שרעק זיך נישט פון קיינעם, וועט קיינער נישט האבן קיין שליטה אויף דיר **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 2, 1, 8, 2, 13

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נחמן שמואל שטרול הי"ו גבא ביהמ"ד היכל הקודש מאנטשעסטער צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב מו"ה ישראל יעקב ווייס הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב מו"ה חיים שלום קרויס הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 צו באקומען דעם גיליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-320-9090 צו באקומען דעם גיליון אויף אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

BreslevCenter.com